

Marmoransikte

1.

döingarna faller mot marken
i stilla tystnader i
ängelns marmor-
ansikte rör sig inga läppar
sorgset inga nät
kastas ut där i ögonglobernas
mörka vattendrag under
livet om nätterna

kramade av mörker
männen är stela strukturer
som bär myggbitna ansikten
åsikter som ibland
spolas i land på
någon obskyr okänd vik

vi finner de där
indränkta i saltets
skum ärrade under
deras färd i under-
vattenströmmarna
nyckfullheten plågar
er driver er till van-
sinne

under havets transparens
under ytan ligger stenar som
är grå som åsikter
döda efter en skur

och du är skuren i
din sida och nu förblöder
du inom det grå våldet
du finner dig innesluten
i det som en trasig porslinsvas
i ett paket
tappat på vägen hit

2.

det är inte tiden säger du
som är det stora problemet
nej det är tystnaden som
omger döden av en kär
vän sen slutade du
titta

en helt ny färg sprider
sig över den glas-
klara fukten

stranden vi kallar
den ovanlig
medan du plockar
snäckskal
äter havsdruvor
inom ett ljus och
brännandet av en stol
föregår släppandet av en sten
mot marken och den går itu
blottlägger ett betydligt vitare
innehåll i kontrast till det grå yttre

på kvällen det
vet jag kupar jag min hand om
ditt bröst äter sedan alla till-
sammans en middag
som fortsätter bortom i-
morgon

morgondagen döden
penetrerar mina ögonglober
jag äter till frukost bara ett kokt ägg

vi fortsätter ännu
bortom en grå
skog

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren OrvarOscar med Poeter.se id #32748 innehar upphovsrätten